

Popelky

Karel Černocho

1. Kolik je v řádku not a kolik nad linkou být smí,
kolik je dětskejch úst co zamkneš pralinkou, kdož ví
a proč je táto v abecedě před el ká,
a řekni táto, ale vážně, byla popelka?
Proč si dívky rády hrajou na velký?
A pak pláčou jako malý popelky?
Popel krásy, hrášek touhy není lék,
přitom schází jeden pouhý oříšek.
2. Kolik je písku na poušti a kolik pouští vede cest,
když éro zemi opouští co všechno sebou musí nést,
může se táto malý změnit ve velký,
a řekni táto jsou dnes ještě popelky?
Je to krásný hrát si věčně s otázkou,
je krásný běžet dál i za láskou,
Věčně ptát se, běžet světem, řeknu vám,
Proto fandím dětem a všem popelkám.